

મુલશને બે-નઝીર.

યાને

તરાનએ દીલ-પઝીર જઢીદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

શીયરીડ-અમદાવાદ.

આગતિ પ મ.

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણફરવાગત પાસે ચુડીગોળમાં નંબર ૨૭૪૩
યાગા મકાનમાં આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરનલાલ જેશીંગલાલએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩

કિમત

ગુલશને બે-નઝીર.



ફક્ત હમણી નહી હાં તોલિયે દીદાર બયેઠે હે,
મોહમદ મુસ્તફાકે લાખો આશાકે આર બયેઠે હે,
દો આલમકી ઉન્હેં હાશીય મોહીખો સુખ રૂઠ હે,
બો તેગે અબરયે અહમદસે દીવ અફમાર બયેઠે હે,
રસુલુલાહકા હે રોઆ જહાંપર ઉસ જગે લીલાહ,
ઉપલે ચલ હમેંબી અય સખી તૈયાર બયેઠે હે.
દમાગ અપના ન કચુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મયે ઈસ્કે નખીસે રાતદીન શરસાર બયેઠે હે.
ખરાખર બખ્તવાર ઉન્કે નહીં મુમતાઝ આલમમેં,
બો જાકર દીન્દસે તીબાકે ઝેર અશગ્ગર બયેઠે હે.

ગમલે-મુનીર.

મહબુસે ખુદાકે તુરે નઝર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર,
હો શાહે નજદકે લખ્તે જીગર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
ગુલઝારે બુતુલકે તુમહો શજર, હસનેનકે તુમ હો લખ્તે જીગર,
રાહતકા તુમસે રૌશર ઘર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
તુમહીસે દુર લલમે લદુની હો, તસ્દીકે હદીસે મુસન્ની હો;
તુમ અમ્મકા અમ્મી હો સરવાર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર
ખલી લાગ મોહકી સઝોર કરેં, કહી ગુલશને બીસ્તકે ફલ ચુનેં,
શૌકમેં ચુમેં આપકા દર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
નીર અબ હે તુ કહાં, વોહશાન કહાં ઔર તેરી જખાં.
બે સામો સહર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.

આલમ અબદુલ કુદૈસ.

યુ મહકાર આમદી,

એ બાઝાર આમદી,

યઝાર આમદી,

આમદી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલિશને લે નક્કીર

વિષય ૬૪૬૮:૪

આઈના બરહમ નીહાદી ખુદ બ-ઈઝહાર આમદી.
 નુરે મનસુર અઝ કુઝા, દારે મનસુર અઝ કુઝા,
 ખુદ ઝદી બોગે અનબહક બરે સરે દાર આમદી.
 મુફત કુલ્સીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
 ખુદ બે ખુદ બાઝતે ખુદ જાં મર નમુદાર આમદી.

ગીઝલે-મુઅર્રીખ.

યેહી હે મસજીદઅકસા સહેબ તન ઇસ્કો કેહતે હે,
 યુત યુત સાઝ હે યેહી બરહમન ઇસ્કો કેહતે હે.
 હુવા જો ગાશીલ અપનેસે, કહો ક્યા હોગા કેહેનેસે,
 યેહી હે શેવઅ આરીફ લઝકપન ઇસ્કો કેહતે હે,
 કહ્યાં કાબેકો જાએગા હેએ કાળા ખાનએ દીલમેં,
 દિલે નાદાં બદકતા હેએ તો બદજન ઇસ્કો કેહતે હે.
 તસવુર મેં કહ કીસકા પોકાર કહેકે કીસકો રખ,
 જો દેએ આપ અપનેમેં તો દરશન ઇસ્કો કેહતે હે,
 મુલાઝીમ જીતને મોઅર્રીખ હેં તુમ્હારે દમકે સામીલ હેં,
 મોહી સારે હુવે બદકાર દુશ્મન ઇસ્કો કેહતે હે.

દાદરા-હુમરી.

ખવાળ મોરી નધયા પાર લગા દે,
 પાર લગાદે, પાર લગાદે-ખવાળ.
 નાવ પુરાની નદીયા મહેરી,
 મોરે ખેવૈયા પાર લગાદે-ખવાળ.

હુમરી.

આન પડી દરબાર ખવાળ,
 તોરે વગરમેં તોરે શેહરમેં-આન.

ઉંઝાસા કેહ શીક્ષન દરવાઝા-નોખત બાજે બહાર-ખવાળ.
 ખવાળકે દરપે શીક્ષ નિવાઈ-તુમહો ગરીબ નવાઝ-ખવાળ.
 સીડી સીડીપે માલન બૈડી-દેત હૈ કુલોશ હાર-ખવાળ.

ગઝલે-હુસન.

દીખલકિ ઝલક અમદકિ પલક દીલ ખુદે ઝમન ક
 તન ચીર ગયો મન છીન લીઓ તુરકે શકા
 તોપર ન કરે હમસે ખતીયાં ફરીઆદે
 તન ફરે જરો મનફરે જરો, દર
 નાલેત ખબર હજુ હુમરી અ
 જર ખાક બયો ૦૦૦

મર ઉન ઝાલીમ નર મેહનપાને ગાહે ન નમુદ અરમન ગુઝરે.
તુમ ગરવા લગત હો ઓરનકે અય સમ્મીરે નાઝુક કમર.

ગઝલે-રાસીખ.

મહે દો હક્તા કરેગા ઝાલીર તુમ્હારે આગે કમાલ આધા,
રૂમે મુનબ્બર કરેગા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા.
પડા હે ખુશ્કી તરીમેં' યે ગુલ શીકાર હો જાઈગે જુઝ વફુલ,
અર્કમેં દુખી હે નીસ્ક કાકુલ પડા હે દરીઆમેં જાલ આધા.
ઝમુર્દો બાલ લુલુઓ તર ઝમીસેં નીકલે ચમક દમક કર,
ગીલા ગીલોરીકા જુસ જગેપર તુમ્હારે મુંહસે ઉમાલ આધા.
કમાલ ખાતીન જમાલ સુરી ખમાન રાસીખ કરો ઝર્રી.
ગુઝર ગપ ગરએ રાત પુરી હુવા નહીં અર્ક હાલ આધા.

ગઝલે-અહદ.

ખાનએ દીલમેં દર હે ક્યા અમ મહેલીકા આ જાનેમેં,
તેરા હી જલવા હયે દીખલાતા મસજુદ ઓર મુતખાનેમેં,
ચાર જહતમેં તુહી હે ઝાલીર દેખું જો દીલકી નઝરોસે.
જંગલમેં યા કાહમેં દેખું ખસ્તી યા વીરાનેમેં,
તનમન કો જખ વાર દીયા ઓર આલમકો જખ તીઆગ દીયા,
પીર કાખ મુસ્કીલ અયસી નહીં હે જો તેરે મીલ જાનેમેં.
નહનો અકરખ કેહની દીયાહે જુસ્કા નહીં અર્ક હાલ આધા.
ગાશીલ હિસે ક્યું હુડે હે તુ ખસ્તી ઓર વીરાનેમેં.
અયશા નશા હો નઝરોમેં હમ દેખેં તુઝકો લાખોમેં,
ભરદે તુ સાકી અયસી મય કો આંખોકે પયમાનોમેં.
મસ્ત ખના સરસાર હુવા હર બેદોસે હુશીયાર હુવા,
બુલા દીયા દોનોં આલમકો તુને એક પયમાનેમેં,
અહદ હે તાલીખ રહમતકા સરમસ્ત ખનાહે વહદતકા,
જુરઆ પીલકા હિલ્લતકા હું સાએલ તેરે મય ખાનેમેં,

ગઝલ.

ખત્તા હોગા દિલે દીવાના તુરખતમેં,
ઓ શાહકા પરવાના તુરખતમેં,
ગએ મદીના યાદ આએગા,
દીવાના તુરખતમેં.

અંવાઇ હે,

શાના તુરખતમેં.

કરૂંગા હિસ ધડીમેં સિજદયે યુકરાના તુરખતમેં,
 તો સુનકર વોહ બ સૌકે દિલ રસુલે જિન્નો આદમપર,
 પડહેંગી હિસ ધડી-સલવાતે જે તાબાના તુરખતમેં,
રેખતી.

અબ તો જાહંગી મદીનેકા મેં જોગન બનકર,
 ઇરાકે અહમદમેં ફરિંગી મેં બિરોગન બનકર.
 ખાક હો સરપે મજા બાલ હોં સરકે બિખરે,
 હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
 ન તો મેં કાઅબે ગધ ઔર ન મદીને પોહચી.
 રેહ ગધ હિંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર,
 અબ સખા ગીર્દ મદીનેકી ઉગકર લા દે,
 મેરી ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
 મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
 મૌત કયું પીછે પડી દે મેરી બચસન બનકર.
 મરને દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાબિંદ,
 હાથ કુછબી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
 દોકે સો બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નખી,
 હાર ફલોકા અહાહિંગી મેં માલન બનકર.
 નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
 કલ કયામતકા યે કામ આયેગા જૈશન બનકર.

ગઝલ.

જોશે જાનુમે રાત દિન સખસે રહા અલગ અલગ,
 મેં હું જુદા અલગ અલગ લોક જુદા અલગ અલગ,
 મેંને બલાએ લેનેકા હાથ બડહાયા જખ ઉધર,
 મુંહકો ફિરાકે ચારને મુજસે કહા અલગ અલગ.
 શઆ જલાને આએ હેં આજ વોહ મેરી કલ્પર,
 ચલોયો ખુદકે વાસ્તે બાદે સખા અલગ.
 ખાક હો જાહંગી બલા તેરે મરીઝે ઇસ્કકી,
 મેં હું દવાસે દુર દુર મુજસે દવા અલગ અલગ.
 અબસા મેં કમનસીખ હું હિજમં ગર ઉઠાઉં હાથ,
 બાબે કુબુલસે ચહે મેરી દુઆ અલગ અલગ.

ગઝલ.

સહત શખે ફિસક ન પાહ તમામ રાત,
 પેહેલું થા ઔ હરદે જુદાત તમામ ગા-

કરતા ગિલા બિલાસમે' કયા દરદે ઇરકકા,
 એક બાતબી તો માદ ન આઈ તમામ રાત.
 ગોસા જો લે ગિયા તો વોહ શરમાએ ઇસકદર,
 તા સુખ દિર ન આપ મિલાઈ તમામ રાત.
 આદતમે' જન શમ્મેકી થી શામે વસ્ત્રસે,
 મેને જલાઈ ઉસને બુઝાઈ તમામ રાત.
 ઠેહરી ન ઉરકે લુરનકે આજે કિસી તરેહ,
 ઉઃ ઉઠકે મૈને શમ્મે જલાઈ તમામ રાત.

ગઝલ.

હસ રંગીલેને જો લાથામે' લગાઈ મેંહદી,
 કૌનસે બાગમે' બતલાઓ મંગાઈ મેંહદી.
 અશંક ગુલગુસે તારો તાજા લુખા થા વોહ દરખ્ત,
 બિરકી ડાલીસે સજન તુમને મંગાઈ મેંહદી.
 ઉરકે ઉનનાખ દિયા દરતે હિનાઈકે તઈ.
 તુમને લાથાંપે અલ માહ જળકે રચાઈ મેંહદી.
 ઉડ ગયા દેખતેદો રંગ સફકકા નાગાહ,
 એક જગ અપને જો લાથાંકી દિખાઈ મેંહદી.
 લાથમે' સુરખી ન સમજે કોઈ આકિલ ઇસ્કકો,
 ખુન આશીફી હે લાથાંમે' લગાઈ મેંહદી.

ગઝલે અહમદશાહ.

મદખુમે ખુદા શહે જિન્નો બશર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર,
 અલતાફે કરમકી કાળે નઝર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 મેરી કિશ્તી લાંવરમે' આનપડી, યા ગૌસ હે આપકી શાન ગડી,
 કંને પાર લાંવરસે કિનારેપર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હાંમેશા જલ્લીલા ખવાર રહે,
 દુસ્મન હો મેરે સખ ઝેરો અખર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 તુમ બેશકે હકકે ખારે હો, અહમદ વ અલીકે દુવારે હો,
 મૈં આપકો છોડકે જાઈ કિધર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મદખુમે ખુદા સરતાજે વલી,
 મુશકિલમે' પકા હું લીજે અખર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 બગદાદમે' મુજકો ખુલા લેના, વોહ જમાલ ખુદારા દિખા દેના,
 અબ્દુલ હિંદમે' હોગા ન મેરા ગુનારા, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.
 અહમદશાહ ગર તુ આહે લલા, કર ગૌસકે નામકા વિઈ સદા,
 આરો પહોર, યા સૈયેદના અબ્દુલ કાદિર.

ગઝલ—કાઠી.

તુમ વાકિફે રાઝે ખશી વ જલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
કરો પુરી ચેહ મેરી મુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
ચેહ છતને વલી હૈ અમ્મખમે, તુમ પેશવા હાદી હો સગડે,
હે નાયેમ આપકે હાલ અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો, ઓર નગીકે દુલારે હો,
હો ખવાજયે હિંદકે જનો દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
મેરી કિસ્તી લાંતેરમે આન ફસી, નહી આસથી મુઝકો ખતનકી.
લિયા નામ તેરા મુસ્કિલ ચેહ ટપી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
લિલાહ કરમ કર જલ્યા દીખા, યાઝીકો નહીં તરસા,
આયા હું પયે હાજત તલખી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

ગઝલ.

અફસાસે હૃદયે ઝાલિમ તન મન જલા રહ્યા હૈ,
કયા દિજ ઉસ સનમકા હમકો સતા રહ્યા હૈ.
અપની કહું મેં કિસે સુનતાં નહી હૈ કદા,
બં કાજ હૈ દિલમેં અપને ચારો રાખા રહ્યા હૈ,
ધાયલ હુવા હું ઉરકે ધુંધટકી જટપટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દિખા રહ્યા હૈ,
મરતે હૈ હમ તો ઉનેપે લેફિન વોહ ચાર હમસે,
કયા જાને કિસ ખતા પર મુખકા છુપા છુપા રહ્યા હૈ,
અપની તો ચેહ સદા હૈ હર વક્ત રખમે અરની,
આવાઝે લન તરાની હમકો સુના રહ્યા હૈ.
ફરમાયા નહનો અકરમ હરખપે હૈ વોહ મોહકમ,
કયા ખુબ ખુશ સદા હૈ હમકો સુના રહ્યા હૈ.
મીરાં શાહ સર કે બલ તુ ચલ ચાર પીરાં કલયર,
ફયજાને ગન્જે મખશી સા બિર લુટા રહ્યા હૈ.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાએદા કરકે પીયા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા
વોહ મેહેરકી અબિયાં ફેર લીની હરદમકા આના છોડ દીયા,
જત હરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વાઈ સગ તન મન,
તેરે ઇશકમેં ખાયા સારા જોખન મેયને અપના ખીગાના છોડ દીયા.
ઇસ આહસે પેપેલે નેહ લગા ઓર મનકા મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કિસ દેશમેં જા જો ઇસ દેશકા આના છોડ દીયા

બાંધે એરી સખી અજમેરકા ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હે,
પીયા બીના કબુ લાવત ના મેંને દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે—કાઝી.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આજકી રાત,
દેખા વાહ આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આંકે જિંજરીલ લગે કેહને કે ધલીયે હઝરત,
આપકે દીલકા શબદા હે ખુદા આજકી રાત.
સખ નામી કેહને લગે અપની ઝુકાદે ગરદન,
મિલને અલાહસે ચલે સાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાને કે કયા ચાહિએ મેરે મહબુબ,
મેલે સખ તુમપે ખુદાઇ હે દિદા આજકી રાત.
હુંરા ગિલમાનો મલક ઔર સખી જુન્નો બસર,
દમ બદમ પડહતે હે સખ સદ્દેઅલા આજકી રાત.
કાઝી મેહબુબત હે કયું હાથસે તું ખોતા હે.
હોગી મકનબુલ જો માંગેયા ફુઆ આજકી રાત.

ગઝલ.

ઠોકરસે મેરી કબ્રકા કિસને મિટા દિયા,
કિસને લહરમેં મેરા કલેજ દિલા દિયા.
દોષી હમારી કબ્ર તો સુઝી અદા વ નાહ,
ઠોકર લગા લગાકે નશાં તક મિટા દિયા.
કયુંકર મિલેગા બાદે ફના અબ મેરા નશાં,
નામ અપના જિંદગાનીમેં હમને મિટા દિયા,
રાના થા ઉસ્કા લાશપે ખાલી ન મકસે,
સખ રંજ આંસુઓકે બહારસે બદા દિયા,
જોગન જો બનકે મેરે જનાઝેપે ગોલે બાલ,
માતમમે મેરી બિગડી હુદકા બના દિયા.
પુછા જો ઉસ પરીસં કે મરતાં હે તુમપે કોન,
નામ ઉસને સર ઝુદાકે હમારા બતા દિયા.
અય ઇશક દેખ હમબી હેં કિસ દીલકે આદમી,
મેહસા બનાકે ગમકા કલેજ ખિલા દિયા.
અય આતિસે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
જન્નત હમારા બર ઉસે દોઝખ બના દિયા.

ગઝલ.

ન કિયા ઝુખ્દ ગયા છોડકે ખીસમીલ કાતિલ,

दहने अण्म पुकारा किया कतिख कतिख,
 दस्ने नाजुकडी नजाकत जे सिपरने दृष्णी,
 अयमी सीमटी के खुथेलीका बना निख कतिख,
 जमे आता हे तेरी तेगका दिल्मे रण्य लुं,
 अयसी लखेलीका येही यादिये महमिल कतिख.
 डेर दी गरदनने छश्शाकपे मकनअमें छुरी,
 रकसे भीसमिलहीके काप्पील हे येह मेहदिल कतिख,
 सप्त जं हुं मेरी गरदनपे छुरी इराकर.
 तेज करंत के लिये पुण्य हे येह सिल कतिख.
 पादे मुरदनलुी वस्ती शौके शहादत हे वजीर,
 दहने अण्मसे कहते हैं के कतिख कतिख.

गजले—काजी.

हमारे सरवरे आलमका इतया काध क्या ज्ञान ?
 भुदासे मिलना आहे तो मोहम्मदका भुदा ज्ञाने.
 भरज कय जाता हे मेरा दयासे धन तपीभोंडी,
 हमारे दर्दकी दार मोहम्मद मुस्तफा ज्ञाने,
 मोहम्मदका भुदा ज्ञाने भुदाका मुस्तफा ज्ञाने.
 कहे छसि रम्झका बोली जे सर तनसे जुदा ज्ञान
 तमना हे न जगतकी न ज्वाहिरि दुरो गिलमांडी.
 तमना दिल् हमारेकी तपीमे डिअरिया ज्ञाने.
 वोह कय पता है जेहां का ज्ञान काजी दुधमें दुया हे,
 भुदासे ज्ञान अहमदकी अमर काध जुदा ज्ञाने.

गजल.

जतेज जय न निहाली काध हसरत मेरी,
 आज लिपटाते हो कयुं सीनेसे मैयत मेरी,
 आप जेठेही रहे गुनका कजाने मारा,
 हसरत तुमसे रहेगी येह शिकायत मेरी.
 सरके पेहेले वोह जमां काट लिया करते है,
 तो भुदासे न करे जेके शिकायत मेरी.
 हथमें तुजसा जहाकार भुदासा मुनसिह,
 दिवासा धनसाह तयल और शहादत मेरी.
 हाथ किस नाजमे वोह पुल अउमाने
 अह्लाह अह्लाह

હિન્દે કુચસે જનાજા ન હોયમે અહ્યાપ,
મેં ન હુંગા જે નિકલેગી ન હજરત મેરી.

ગઝલ.

તોળ્યા હે કે હમ ઇસ્ક બુતોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હે જો અપ ન ક્રિયા યા ન કરેંગે,
અદિશએ મિઝગામેં અગર ખુને ક્રિયા જોશ,
નશતરસે ઈલાજે દિલે દિવાના કરેંગે.
રખ લેવેંગે પથર કગર ઈન સંગ દિલો કો,
જાતીસે લગાનેકી તમન્ના ન કરેંગે.
અય હજરતે મોમિન વ મુસતમાન કબી હમ,
ભુલેરોબી અપ જુક બુતોંકા ન કરેંગે
લેકિન જે બુતોને કબી ગર આપસે કી ગાન,
ફિર આગહી ફરમાઁએ કયા કયા ન કરેંગે.

ગઝલ.

દરએમેં કૌન હે દાઅમેમેં ગુજર કિન્કા હે,
યારકા ધર વોહ અગર તો ચેહ ધર કોસ્કા હે.
તીરપર તીર લગાઓ તુમ્હેં ડર કિસ્કા હે,
સોના કિસ્કા મેરી જાન જિગર કિસ્કા હે.
બરહિયાં તનપે લગી સેગ પડી તીરબી ખાયે,
આરઝુમંદે અબલ હું મુજે દર કિસ્કા હે.
નોડતા હે જો કોપ ફલ તો મેહ કરતી હે સદા,
કયા ખબર તુજકા કે ચેર દીલ ચેહ જિગર કિન્કા હે.

ગઝલ.

કલગાહકો જપ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં,
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશીક સિયે સર હાથમેં.
અય ફરિશ્તો મેહે ન જાએ મરેસલે અસ્કસે,
યામ લેના કિશતીયે બિસ્મિલ્લકા, લંબર હાથમાં હાથમેં,
આપનેન કર દીયા મગરુર હુસને ચારકો,
હોગા મેહેશરમેં ગિરવાને સિકંદર હાથમેં.
દેખનેસે દિલ ઠેહરતા હે હોહા જલ્દી નકાબ,
અ લેના રે ન જાએ ફરને ખંજર હાથમેં.
~ ~ જસ તુમ હેમ હો,
~ ~ ~

ਗਲਤ.

ਹੋਰਸੇ ਹਮ ਕਰੇ ਦੌਲਤਪੈ ਸਦਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ,
 ਵੇਖੀਏ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਸੁਭੇ ਕਥਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.
 ਅਪਨੇ ਘਾਂਢੇਕਾ ਘਨਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਪਲਮੇਂ ਸੁਖਤਾਂ,
 ਸ਼ਾਨ ਵੋਹ ਘਾਂਢਾ ਨਵਾਜ਼ੀਓ ਦਿਖਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.
 ਲੁਖ ਜਤਾ ਹੋ ਡਾਖ ਰਾਹ ਘੁਟਾਕਾ ਘਾਂਢਾ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਉਸੇ ਵੋਹ ਰਾਹ ਜਤਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨਕਾ ਵੋਹ ਫਰਮਾਰ ਹੋ ਅਲਾਹ ਅਲਾਹ,
 ਪਲਮੇਂ ਘਾਹੇ ਜਿਸੇ ਵੋਹ ਸਾਹ ਘਨਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.

ਗਲਤ—ਕਾਝੀ.

ਹਮ ਸਯੋਕਾ ਓਤ ਓਤ ਮਫੀਨੇਕਾ ਜਾਓਗੇ,
 ਜਾਓਗੇ ਰਸੁਲਪੇ ਧੁਨੀ ਰਮਾਓਗੇ.
 ਹਮ ਅਪਨੇ ਜਗੇਮੇਂ ਨਹੀ ਖੁਲੇ ਸਮਾਓਗੇ,
 ਜਿਸ ਵੱਧਾ ਸਯੋਕਾ ਰੋਝੇਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਓਗੇ,
 ਮਜ਼ਨੁੰਕੀ ਤਰਫ਼ ਜਾਓਗੇ ਜੁਨੁਮੇ ਗੰਨ ਆਓਗੇ,
 ਆਗੇ ਘੇਲੇਗੇ ਹਮ ਤੁਹੂੰ ਪੀਓ ਘੇਲਾ ਘੇਲਾਓਗੇ.
 ਨਾਜ਼ਿਰ ਫੁੱਲ ਹੋ ਉਮਰ ਹਮਾਰੀ ਗੁਨਾਹਮੇਂ,
 ਅੱਘ ਰਾਹ ਉਸ ਧਾਰੇ ਕਥਾ ਲੋਕੇ ਜਾਓਗੇ.
 ਗੁਲ ਫਰਸ਼ਮੇਂ ਹੋ ਯਾਗਮੇਂ ਘੁਲ ਘੁਲਾਓਗੇ ਗੋਰ ਹੋਰ,
 ਫਰ ਜਾ ਘੇਲ ਧੁਮ ਹੋ ਕੇ ਵੋਹ ਤਸੀਹੇ ਲਾਓਗੇ.
 ਅੱਘ ਘੇਲਾ ਤੁਂ ਕਤੁ ਨਹੀ ਲੇਤਾ ਮੇਰੀ ਅਮਰ,
 ਕਾਝਤਕੇ ਤੇਰੀ ਜੁਲਾਓਗੇ ਕੇ ਸਦਮੇ ਉਠਾਓਗੇ.
 “ ਕਾਝੀਕੀ ” ਘੇਲ ਸਦਾ ਹੋ ਅੱਘ ਰੋਝ ਦੋਰਤੋ,
 ਜਮਸਾ ਕੇ ਲੋਕੇ ਜਾਓਗੇ ਪਸਾਹੀ ਪਾਂਗੇ.

ਗਲਤ—ਮਹਮੂਦਸ਼ਾਹ.

ਆਕਰੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਦਰਪਰ ਅਦਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ,
 ਮੇਰੀ ਅੱਘਰੇ ਲੋ ਖਵਾਨ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਸੋਪਾ ਹੁੰ ਤੁਮਹਾਰੇ ਧਾਰੇ ਦੁਨ੍ਹਾ ਵ ਦੀਂਕੀ ਕੁਝ,
 ਅੱਘ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਕਥਾ ਹੋ ਘੇਲਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਪਰਫਾ ਉਠਾਓਗੇ ਅੱਘਰੇ ਸੁਖਾਓਗੇ ਦਿਖਾਓਗੇ ਖਵਾਨ,
 ਮੇਂ ਫਰਸ਼ਮੇਂ ਤੁਮਹਾਰੇ ਅਦਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਹੋ ਯਾਨ ਮੇਰੀ ਤੁਮਹਾਰੇ ਤੁਮ ਰਾਹਲੇ ਯਾਨ ਮੇਰੀ,
 ਯਾਨ ਮੇਰੀ ਹੋ ਯਾਨ ਅਦਨਾਮ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.

મહામુદશાહ મિલા હે એક જામે વશ્લે ખવાળા,
મખમુર મસ્ત મેં અબ એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલ.

ખતા હોવે અતા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી;
કુબુલે હક દોઆ મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
દરે અકદસકા કુતા હું, કમીના હું કહાં જાઉં;
કરો હાજત રવા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
સદા હો ઔજ પર કિસમત, રહું બા રાહનો ઇશરત;
રહે દુર જા મઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
લિકારી હું તેરે દરકા, દિલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કિસમત ખુલા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
નાહું મોહતાજ મેં કિસકા, સદા અઝ ગેબ બે મેહેનત;
મિલે મુજકા ગિઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
હુવા તારાજ અબ સરવર, ફિરા મારા બહોત દરદન;
તું અબ બિગડી બના મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
મુઝે અજમેર છુલવાઓ, રૂપે પુરતુર દિખલાઓ;
ચેહી હે ખસતીજો મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

જાઉ જખ્ખલે તુરપે અયસા તો નહીં મેં.
અય નુરે ખુદા હાજરતે મુસા તો નહીં મેં.
જાઉંજા નહીં છોડકે મેં કુએ મદીના,
મનનુંકી તરેહ વેશાંબે સહરા તો નહીં મેં,
આશીક હું મેં અલાહકે મહબુબકા અબ સૈખ,
કુછ ઇસમેં ગુનેહગાર ખુદાકા તો નહીં મેં.
અઝા મુઝે હમરાહ ન લો કાશીલે વાલો,
હે સૌક મેરે સાથ અકલા તો નહીં મેં,

ગઝલ.

તુઝે જખ્ખલે દેખા હે અબ સનમ ન તો સખ હે ન કરાર હે,
ઝંડા શકલ અપની દિખા મુઝે કે યે જાન તુજપે નિસાર હે.
પિયા જતમે ઉશ્કૃત જખ્ખલે હે અબા સુલ તખ્ખલે ખુદાકા મેં,
મેહ શરાબ કયસી હે સાકિયા કે નર્મ તરેહકા ખુમાર હે.
તેરે હિજમે હું મેં જાં બલખ કરો શાહ વશ્વસે મુજકા અબ,
જાતેસે તુઝે અબ સ અબ તલક વહી આર હે.

મુઝે દિલસે તુંને જુલા દિયા નહીં લેતા મેરી ખખર જરા,
કબી આનકર મેરી લે ખખર મેરા ગમમે સીતા ફિગાર હે.
હે સક્ષીએ રોઝે જાઝા મેરી યેહી દેહના કાઝીમ કે યા ખુદા.
મેરે દિલમે ખૌફ નહીં કરા મેરા વોહી હામીયે સર હે.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુખ જાને
આગાહ હો ઈસસે વોહી જા કાઈ કુખ જાને.
કિસ્સે કહું મૈં અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલિખકી સખ હકીદત મતલબ ખુખ જાને.
સમે તુર જલકે યારો સુરમા બના દૈ દેખો,
ઈસ્કે હુસનકી ખુખી મુસાહી ખુખ જાને
જુરરાક જિસ્કે ખાતિર ફૂલા નહીં સમાયા,
સખ રાઝકી હૈ બાતેં રકરફહી ખુખ જાને.
ખસરારે હકસે આગાહ કાઈ નહીં હુવા હૈ.
કાઝી ખુદાકી ખાતેં અહમદહી ખુખ જાને.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જખ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેઆ મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જખ વોહ મેરા સવરીયાં જોખનકે બનસે નિકલે,
જેર મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હૈ તો યેહ હૈ
અનોપે ઉસ્કો સર હો ઓર જાન તનસે નિકલે.
જખ જાના ફકલે ગુલ હૈ કહીયો ગુલોસે જા કર
હમકો તો હો ગયે હૈં બરસે અમનસ નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જખ ચારકી ગલીસ
તો કલમએ શહાદત સખકે દહનસે નિકલે
ક્યા લાયાયા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા.
યે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

કરતી હે કલ્મ મુજકોં તેજે અદાએ ખવાબ,
હે જાનો દિલ અસીરે જુલફે દુતીએ ખવાબ,
યેહ મેહરો માહ હુવે હૈં સખદાયે રૂમે અનબર,
આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હૈં ફિદાએ ખવાબ.
મકમલકે મોતિયેસે જાસ્તા હે અર્થ દામન.

આતા હે બંસપર જળ બહરે અતાએ ખવાળ.
 મેરી વેલી દુઆ હૈ તિરાત તુજસે ચારખ,
 મક્સદ ખર આએ દિલકા મેરા બરાએ ખવાળ.
 હસકંદરો ફરીદું કે દરપે જાએ કયું હમ,
 કારી હે આગતાને દોલત સરાએ ખવાળ,
 હો પુરકી તજલી ખાદેર કલામ ખેશક.
 ગર રૂપે પુર જિયાસે પરદા ઉઠાએ ખવાળ.

ગઝલ.

પુરકતસે મુખ્તીલા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 વસાહ તકપ રહા હું ખવાળ ઇધર નો દેખો,
 મુશકિલ કુશાઈ કોળે હાજત રવાઈ કોળે,
 સો જાનમે ફિદા હું ખવાળ ઇધર ઇધર નો દેખો.
 ખવાળ મોહને ચિસ્તી લિલાહ બચાવે કિસ્તી,
 તુફાનમે ફંસા હું ખવાળ ઇધરતો દેખો.
 અજમેરમે ખુલા લો રોઝા મુજે દિખા દો,
 ઉલ્લસમે મર મિટા હું ખવાળ ઇધર લો દેખો,
 કહીયે મેરી ખતાલી સુનલે નહીં કરાલી,
 હરદમ પુકારતા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 ચાહે બનાઓ મુજકા ચાહે બિગાડો મુજકા,
 બરદા મેં હો ચુકા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
 જાએ નિશાત કોસ જા બિન તરે મેરે આકા,
 ખેશક હુ બેનવા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.

ગઝલ.

જલકે ચળગુંસે જો વોહ આરિઝે ઝેખા નીકળે,
 અરેની કેહતે હુવે કબ્રસે મુસા ત્રીકળે,
 આદમી પેહલે મોહખ્ખતમે બિગડેલ તો બને,
 જળ મિલે ખાકમેં દાના તો શિશુકા નિકલે.
 અય સનમ હું નિકાલેજે તુજે લાખોમેં,
 મજમએ હશમેં હમલી જો કહી આ નીકલે.
 દિલ તો લેતે હો મેરા દમ લો દુઠા ફુટા,
 ફિર ન ફેરજે જો પીછાકા બખેડા નીકલે.
 હમને ફયલાઈ હે મહા હશકા મોહખ્ખતકી દુખા,
 જા ખુદા કાઈ ખરીદાર ઇધર આ નીકલે.

ਗਝਲ.

ਦੁੱਖ ਖੁਰੇਫ਼ੇਠਾ ਉਠਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਮੁਖਯਾ ਮੁਝੇ ਦਿਖਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਧੋਹੁ ਤੁਝਸੇ ਖਲਵੀਯਾ ਹੋ ਲੁਕਤਕ ਰਸਾਖੁ ਹੋਵੇ,
 ਧੋਹੁ ਰਾਹੁ ਤੁ ਘਟਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਧੋਹੁ ਅੱਝੇ ਦਸਤ ਘਸਤਾ ਤੇਰੀ ਜਨਾਘਮੇਂ ਹੋ,
 ਲੁਕਸੇ ਮੁਝੇ ਮਿਲਾਏ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਅਯਮੇਰੇਏ ਆ ਘਸੈਯਾ ਜਮੇ ਕੁਨਾ ਪਿਲਾਕਰ,
 ਮੇਰੀ ਖੁਦੀ ਮਿਟਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ,
 ਫੇਲਤਾ ਹੋ ਦੁਰ ਧੜੀ ਧੋਹੁ ਘੰਢਾ ਅਰੀਯ ਤੇਰਾ,
 ਘਿਗੜੀ ਮੇਰੀ ਯਨਾ ਦੇ ਕੁਰਆਨ ਤੇਰੇ ਘਵਾਯ.

ਗਝਲ.

ਖੁਰਕਤਮੇਂ ਮੇਰੀ ਤਨਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਦਿਖਮੇਂ ਹੋ ਕਾਰਾ ਵਸਲਕਾ ਅਰਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਘਿਲਾਵੇ ਹੋ ਅਯਾਰਕਾ ਧੋਹੁਲੁਮੇਂ ਧੋਹੁ ਅਪਨੇ,
 ਫੇਲਤਾ ਕਈਂ ਅਯਾਰਕਾ ਧੋਹੁ ਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਵਾਅਦਾ ਹੋ ਸਨਮ ਆਯਕਾ ਮਤ ਨਾਮ ਦੇ ਕੁਲਕ,
 ਕੁਲਤਕ ਧੋਹੁ ਘਿਮਕ ਵਸਲਕਾ ਸਾਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਯੇ ਵਸਲ ਤੇਰੇ ਦਰਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨੇਕਾ ਜਾਨਾ,
 ਗਰ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਜਾਏ ਮੁਅਰ ਆਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਕੁਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਖੁਤ ਦੇਖਤੇਈ ਆਮ ਹੋਂ ਜਾਏ,
 ਆਹਿਦਕਾ ਧੋਹੁ ਡਰ ਹੋ ਕਈਂ ਚਮਾਨ ਨ ਜਾਏ,
 ਮੁਯਰੀਮ ਫੁੰ ਮੇਂ ਕਾਜੀ, ਕਲਾ ਕੁਝੁ ਸਾਮਨੇ ਜਾਏ,
 ਦੁਖਯਾ ਧੋਹੁ ਮੇਰਾ ਦੇਖਕੇ ਧੋਹੁਯਾਨ ਨ ਜਾਏ.

ਸੋਅਰ.

ਦਿਖਕੇ ਲੇਨੇਕੇ ਲਿਖੇ ਲਾਟੀਥੀ ਆਪਿ ਉਸ ਸੋਘੜੀ,
 ਜਾਯ ਦੇ ਉਰਨੇ ਕੇ ਲਿਖਾ ਦਿਖ ਫਿਰ ਲੜਾਓ ਕਯਾ ਰਹੀ.

ਗਝਲ.

ਕਮ ਕਲੀ ਆਏ ਸੁਆ ਕਯਾ ਕਿਸੀ ਮਰਤਾਨੇਸੇ,
 ਯੁਮਤੀ ਆਯ ਕਲੀ ਆਤੀ ਹੋ ਮਯਆਨੇਸੇ,
 ਫਿਕ ਹੋ ਦੋਸਤਕਾ ਆਹੁਵਾਲ ਸੁਨਾਓ ਕਥੁੰ ਕਰ,
 ਦੁਠਡੇ ਹੋਤਾ ਹੋ ਕਲੇਯ ਮੇਰਾ ਅਹੁਸਾਨੇਸੇ,
 ਨਿਗਾਏ ਮਰਤ ਤੇਰੀ ਘਿਰਕੀ ਪੜੀ ਚੀਲਪੇ ਮੇਰੇ,

લગાડો પા ન સંભાલી મઠ મસ્તાનેસે.
 ખું બહાકી હે અસખ દિક મેરે કાલકે બાદ,
 આખ હુઆ કીડયે કયા કાયેલા ધખરાનેસે,
 વચ્ચે વચ્ચે તકરારને હમકો મારા,
 ફેસસા ખુબ હુઆ બાતકે બહા બનેસે.
 એક ચિલ્લુમેં બહોત દાગ બહેક ઉઠે થે,
 આજ સુતે હેં નિકાલે અયે મયખાનેસે.

બઝલ.

રહો રાહે અદમમેં મેરા તન યાદ આયા.
 દસ્તે ગુરખતમેં મુસાફિરકો વતન યાદ આયા.
 આ ગયા મેરે જનાઝેપે જો વોહ હોસરખા.
 કર ચુકે દહત તો મારોંકો કહન યાદ આયા.
 તજકરા ચશમમે કૌસરકો જો જાહિદને ક્રિયા,
 અપને મુસુકકો મુજે આહે ઝકન યાદ આયા.
 દર બંદર ફિરકે દિલા ધરકી હમેં ઝડ હુઝ,
 રાહે ગુરખતમેં જો બુલે તો વતન યાદ આયા.
 ખુમકે ટુકડે ક્રિયે જાશોકો ક્રિયા ચિકવા મુર,
 તોડે પયમાને જો વોહ અહલે શિકન યાદ આયા.
 તેરે મુંહપે જો રખા અમેર સિમાહ કામને મુંહ,
 મુજકો અય રશકે કમર આંદ ગહન યાદ આયા.

બઝલે-કાઝી.

દરપર પડા રહુંગા, આહે જોલો યા ન જોલો.
 દેખા બુમ્હે કરુંગા, આહે જોલો યા ન જોલો.
 કુચા વ મલી ધર ધર, હે દેખ લેના તુમકો,
 બદનામ તો કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 ધુરદીસે તુમ જો આહે દરવાજા છોડ જાહ,
 મરકરબી ના હડુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 લાખો સિતમ સહુંગા મેં ધરકમેં તુમારે,
 શિકવા નહીં કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો,
 દિલ જાન આર ધમાં તુમપર કરુંગા કુરબાં,
 વાએદા વફા કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 કાઝી પેહનકે કહની સુરત બના ફકીરી,
 દર દર સદા કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઘનુદીન અજમેરી,
 મેં એક મુઠતસે હું ચઢ્યા મોઘનુદીન અજમેરી
 તેરે એલદાતસે ખવાળાં હિસે ખોડે કયામત ક્યા ?
 જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઘનુદીન અજમેરી.
 તેરે દરખારમેં હાજિર હેં સખ બંદાહી રેહ જાવ,
 તાઅન્બુખ હે મેરે મૌલા મોઘનુદીન અજમેરી.
 યમાનાંસે ગરજ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
 તુમહારા હું મેં મતવાલા મોઘનુદીન અજમેરી
 દૈર દૌલતપે ઈસ મઝહરે આસીકા બહોત જલ્દી,
 હુલા લીજો ખુદારા વા, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

હુકાયા સરકા હે કીજો સખ મુનો તો સહી.
 હુમ હે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
 કાઇબી ગયરકી ઈસ્મેં ખતા નહીં હયગી,
 ગુનાહમેં હું અકેલા ફંસા સુનો તો સહી.
 કિયા હે ઈશકને દીવાના મુજકો અય સાહેબ,
 ઈસીમેં આવગી મેરી કઝા મુનો તો સહી.
 અમ ચે જાન મોહખ્ખતમે જાએ તો બહેતર.
 ન દીલમેં ફિક હે મેરે જરા સુનો તો સહી.
 ખુદા વોહ સખકા હે મુશકિલ કુશા સુનો તો સહી,
 નહીં તો મોતકે આઝોશ્કમેં મિલે આરામ,
 જુદાઈમેં નહીં જના બલા સુનો તો સહી.

ગઝલ.

દિલકો કબી પલકાંસે શિકાયત નહીં હોતી,
 ચુબતે હેં વોહ કટિ કે અછીયત નહીં હોતી.
 યુસુફ જો કરે રશક તુમહારા તો બજા હે,
 હર શખ્સકે હિસ્સેમેં યેહ દૌલત નહીં હોતી.
 અલ્લાહ ન દે રોઝ મોહખ્ખતકા કિસીકા,
 ઇસાબી અગર આએ તો સેહત નહીં હોતી.
 તકરીરમેં લખ સુખ હુવે જાતે હેં ઉસ્કે,
 ક્યા ખાત હે ઉસ્કી વેહ નઝાકત નહીં હોતી.
 હર રોઝ મુજે દામકે ખાનેકા મઝા હેં

જરતા નહીં જીસતોર તખીઅત નહીં દોલી,
અય બહર નર્મ બાત નહીં છોડા સંભાલો,
માઅશુક્સે અપને કબી ફરકત નહીં દોલી.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનમે દિદા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો,
કુશાન હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ગલીમેં આવા તોરે ઇસ્કને સંતાયા,
મદનામ હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ઇસ્કકી કટારી લાગી જીઅરપે કારી,
જખમી મેં હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તોરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
શિખલીને હુશ મારા મનસુર જા પુકારા,
ચુલીપે ચડહ રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
મુરદોકા જિદા કરેકે દમ કુમ બે ઇત્તી પડહકે,
મુજરીમ મેં હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
આરાયલા હવે સરપર પોંહયા મેં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.

ગઝલ.

દાએ જીનુને કિયે સામાં નયે નયે,
ફરકતમેં ઉસ્કી જાને બીયાબાં નયે નયે.
સૌદાએ કુલ્દ જખસે હુવા હે મુઝે સનમ,
મેં દેખતા હું ખાબે પરેશાં નયે નયે.
અખ તો જીનુકા હાલ મેહ પોંહયા હે નાસેહા,
હોતે હેં ચાક રોઝ ગિરેખાં નયે નયે.
ખનતી નહીં હે કાદબી તદખીર વસ્લકી,
હરથંદ રોજ કરતા હું સામાં નયે નયે.
મરવક તુમહારે આને નહીં દેતે હેં મુજે,
જિહાઓ ખુબ અપને દરખાં નયે નયે.
ફરકતમેં તેરી હમકા મેહ હાસિલ હુવા સનમ,
પયદા હુવે હેં જાનકે ખાહાં નયે નયે.
બે સરખતે વિશાલકે હાસિલ નહીં શીકા,
આલમ અઝરમે લાખ હો દરમાં નયે નયે.

